

РЕШЕНИЕ

№ 24110

гр. София, 12.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4198** по описа за **2025** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Началника на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), [населено място], чрез главен експерт - юрист, срещу Решение № 858 от 06.03.2025 г. на Софийски районен съд, НО, 104 – и състав, постановено по НАХД № 10779/2024 г. С решението е отменено Наказателно постановление № Сф-11-ДНСК-68/08.07.2024 г., издадено от касатора, с което на основание чл. 237, ал. 1, т. 6, предложение първо от ЗУТ на "ИНТКОНС" ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лв., за извършено нарушение по чл. 237, ал. 1, т. 6 предложение първо от ЗУТ, вр. чл. 142, ал. 5 от ЗУТ.

В касационната жалба са наведени доводи за наличие на касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Жалбоподателят изтъква, че приета по делото пред въззивния съд административнонаказателна преписка съдържа всички писмени доказателства за обстоятелствата по случая. Сочи, че изводите в постановеното решение са формирани единствено на база гласните доказателства, като са игнорирани писмените такива установяващи, че нарушението е констатирано в резултат на извършена проверка по документи. Жалбоподателят изразява несъгласие и с изводите, касаещи датата и мястото на извършване на нарушението. В тази връзка сочи, че обстоятелството кога комплексният доклад за оценка на съответствие на инвестиционния е представен на възложителя на строежа е неотнормено за конкретното

нарушение. Изтъква, че от значение е извършването на оценката. Именно в тази връзка в АУАН, респ. НП, при съобразяване вписаното в комплексния доклад е прието, че нарушението е извършено на 23.06.2023 г. в [населено място], бул. „В. Л., № 13а, ет. 4. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов по съществото на спора, с който да потвърди издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание, касационната жалба се поддържа от пълномощника – служител с юридическо образование, който моли същата да бъде уважена.

Ответникът по касация - "ИНТКОНС" ЕООД, в писмен отговор и в съдебно заседание, чрез юрисконсулт – пълномощник оспорва касационната жалба, като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XII касационен състав като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е основателна.

С наказателно постановление № Сф-11-ДНСК-68/08.07.2024 г. е ангажирана административнонаказателната отговорност на „ИНТКОНС“ ЕООД за това, че дружеството, в качеството си на консултант по смисъла на чл. 166, ал.1, т.1 от ЗУТ е извършило оценка за съответствие на инвестиционния проект със съществените изисквания към строежите по реда на чл. 142, ал. 4 от ЗУТ, отразена в комплексен доклад № ОС и СН 4-Б-06/2023 г., изготвен на 23.06.2023 г., за строеж „Хале за изработка на заготовки и детайли от готови стоманени профили“, находящ се в ПИ 56215.21.906 по КККР на [населено място], общ. К., област С., без наличието на разработена част „Техническа“ по смисъла на чл. чл.20, ал.1, т.3 във вр. с чл.116 и сл. от Наредба №4/21.05.2001г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти, което не позволява да се извърши преценка за съответствието на инвестиционния проект с основните изисквания по чл. 169, ал. 1 и ал. 3 от ЗУТ; с извод за взаимна съгласуваност между отделните части на инвестиционния проект, което противоречи на съдържанието на разработените части на инвестиционния проект, между който е налице несъгласуваност; с оценка, че „изискванията за съоръжения с повишена опасност са спазени“ без наличие на проектни решения или други данни, на които да се позовава същата.

Нарушението е квалифицирано по чл.142, ал.5, т.3 от ЗУТ във вр. чл.20, ал.1, т.3, вр. с чл.116 и сл. от Наредба № 4 от 21.05.2001г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти и чл.142, ал.5, т.4 и т.6 от ЗУТ.

В наказателното постановление е посочено, че нарушението е извършено от дружеството на 23.06.2023 г. – дата на съставяне на комплексния доклад в [населено място], [улица], № 13А, ет. 4, ап. 7, където е седалището и адреса на управление на същото.

Вписано е също така, че нарушението е установено на 31.01.2024 г. при служебна проверка по реда на чл.156 от ЗУТ на издаденото разрешение за строеж № 23/15.01.2024г., неразделна част, от който е инвестиционният проект, обективизирана в констативен протокол № 169/31.01.2024 г.

Районният съд е отменил НП като е счел, че не се доказват обстоятелствата свързани с времето и мястото на извършване на деянието, провеждането на проверката спрямо дружеството, както и на неизпълнението на неговите задължения като консултант по смисъла на ЗУТ. СРС е единствено на база показанията на разпитания актосъставител и доколкото АУАН няма задължителна доказателствена сила е намерил, че наказващият орган не е успял да докаже на общо основание

всички факти, които са от значение за съставомерността на нарушението.

Тези правни изводи са неправилни. Въззивния съд е допуснал особено съществено нарушение на процесуалните правила, което се е отразило на правилността на постановеното решение, тъй като не е изградил вътрешното си убеждение върху всички данни по делото.

Видно от събраните по делото пред въззивната инстанция гласни доказателства, свидетелката П. е потвърдила, че спрямо „ИНТКОНС“ ЕООД, в качеството му на консултант по смисъла на ЗУТ, е съставила АУАН за нарушение при извършване на оценка за съответствието на инвестиционен проект и съществените изисквания към строежите. На поставен от процесуалния представител на санкционираното дружество въпрос е дала показания, че не си спомня датата, на която изготвеният комплексен доклад за оценка е предаден на възложителя. Така събраните гласни доказателства СРС е следвало да прецени и обсъди детайлно и съпостави с другите доказателства по делото. Вместо това е постановил решението си, като се е позовал единствено на цитираните показания и формирал извод, че със същите не се установява времето, мястото на извършване на деянието и провеждането на проверка спрямо санкционираното дружество. Отделно от това, съдът неправилно е придал същественост на обстоятелството, че свидетелката не си спомня датата, на която оценката е предадена на възложителя. Това обстоятелство е ирелевантно за определяне датата на процесното нарушение. Безспорно е, че извършването на оценката се осъществява посредством заверяването на проекта за съответствието му с изискванията към строежите. С изходирането на оценката от консултанта, проектът се предоставя в употреба за нуждите на възложителя за инициране на производство по издаване на разрешение за строеж. В този смисъл, действията по представяне на оценката пред компетентните органи не се извършват от санкционираното дружество, а от възложителя, носещ това задължение. В този смисъл, във връзка със спор за подсъдност при изготвяне на оценката в едно населено място и предаване на проекта със заверката пред съответния компетентен орган в друго населено място е постановено Определение № 60071/16.06.2021г. по дело № 471/2021г. на ВКС. След представяне на оценката и в производството по проверка законосъобразността на издаденото разрешение за строеж става възможно да се установи дали при изготвянето ѝ са допуснати нарушения, но това обстоятелство е от значение за момента на откриване на нарушението, във връзка със сроковете по чл. 34 от ЗАНН, а не извършване на нарушението, тъй като оценката е вече изготвена.

Настоящият касационен състав намира, че СРС не е извършил проверка на законосъобразността на НП и не е изложил мотиви в тази връзка с оглед събраните по делото доказателства в цялост /изцяло е игнорирал писмените доказателства/. При липсата на процесуална възможност за нови фактически установявания в касационното производство, неизлагане на никакви мотиви, относно главния предмет на доказване и при допуснатото нарушение на материалния закон, се налага отмяна на процесното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда, при изпълнение на указания за преценка на всички релевантни обстоятелства по спора. При новото разглеждане на делото решаващият съд следва да осъществи цялостен контрол за законосъобразност на обжалваното НП, съгласно чл. 314 НПК, да анализира събраните по делото доказателства и изведе правни изводи по същество на спора. В зависимост от изхода му, въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разностите в настоящата инстанция, съобразно предвиденото в чл. 226, ал. 3 АПК.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 858 от 06.03.2025 г., постановено по НАХД № 10779/2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 104 – и състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: